

[Holmberg.]

tydning, beklageligvis, må jeg tilføje. For hvis vi bare vidste årsagerne til ulykkerne, var de også betydelig nemmere at bekæmpe. Årsagerne er mange, men for hurtig fart efter forholdene er ifølge materialet kun årsag til få ulykker. Det mindretal, jeg repræsenterer, vil selvfølgelig ikke modsætte sig forsøg, det har vi heller ikke gjort før, men disse forsøg har vi nu haft i 3 år, og skal vi have et sammenligningsgrundlag, mener vi, det vil være rigtigt med et forsøgsfrit år; så har vi nemlig mulighed for at drage sammenligninger mellem et år med hastighedsbegrænsninger og et uden hastighedsbegrænsninger.

Nogle har spurgt os, om vi tør tage ansvaret herfor. Jeg forsikrer for det tør vi. Det tør vi netop på grundlag af materialet, der er opsamlet i de sidste 3 år. Mindretallet opfordrer altså herved folketingset til at hjælpe især trafikforskerne ved at sløjfe alle periodiske hastighedsbegrænsninger i år.

Så kommer jeg til ændringsforslag nr. 5, stillet af samme mindretal. Det drejer sig om motorvogne, hvis tilladte totale vægt overstiger 3.500 kg, og det er ganske enkelt lastbiler og campingvogne, som i dag må køre 60 km. Denne grænse ønsker vi forhøjet til 70 km. Lad mig som motivering herfor bl.a. nævne, at vi allerede nu ved, at busserne får lov til at køre 70 km i timen; selv om lovforslaget ikke er vedtaget, ved vi, at der er flertal derfor. Det finder vi naturligvis rigtigt, men vi finder også, at det er en forskelsbehandling af busser og lastbiler, som ikke sagligt kan begrundes, og som færdselsmæssigt efter vor mening ikke er rimelig. Hvis nu de 60 km blev overholdt, skulle busserne altså overhale med en fartdifference på 10 km. Her kan jeg ikke dy mig for at nævne over for det ærede medlem hr. Boye Hansen, der sagde, at lov er lov, og lov skal holdes, at sådan skulle det gerne være, men hvordan er det i praksis? Det ved vi alle, både den højtærede minister og det ærede medlem hr. Boye Hansen sikkert også. Vi ved, at loven ikke bliver overholdt; netop det talmateriale, vi har fået i udvalget bekræfter det. Hastighedsmåliger på vejene viser det til fulde. Ministeren har før kunnet anføre, at der mangler politi til at kontrollere overholdelsen af fartbegrænsnin-

gerne. Det vil jeg meget anbefale den højtærede minister at tage vare på. Tallene viser nemlig, at op til 90 pct. af lastbilerne kører over de 60 km. Sammenholder vi det med de relativt få rapporter, der er taget, kunne det tyde på, at også politiet, for at sige det ganske enkelt, som det er, kniber det ene øje lidt til.

På mindretallets vegne vil jeg anbefale også ændringsforslag nr. 5.

Vagn Bro: Jeg kan for så vidt hilse dette lovforslag velkommen, dette gælder også væsentlige ændringer, som er kommet under udvalgsbehandlingen. Lovforslaget er jo, som jeg tillod mig at bemærke under første behandling, kommet meget sent. Uden at jeg skal begynde at diskutere påske og pinse, står vi med i alt 14 dødsfald og et betydeligt antal andre ulykker. Det er min anskuelse, at dette, at vi tager top-hastigheden væk, ikke mindst i sommer-tiden, er det rette. Derfor anerkender jeg altså forslaget, og jeg kan slutte mig til den motivering, det ærede medlem hr. Boye Hansen gav, navnlig hans ord om, at den højtærede minister savner tilstrækkelig motivering for midt i en forsøgsperiode at ændre de 80 km til 90 km.

Mit partis ærede ordfører gjorde en bemærkning om formanden for Rådet for større Færdselssikkerheds ekstreme standpunkt. Jeg tror, jeg refererer måske om muligt endnu mere loyalt, når jeg siger, at han udtalte, at han jo ikke kunne udtale sig for hele rådet, men ønskede som den valgte formand at fremsætte sit standpunkt.

Vi har i udvalget fået, ja, mig forekommer det ganske overordentlig forbavsende udtalelser om de jule- og nytårsforsøg, som man så hurtigt har gjort færdig. Jeg behøver blot at henvise til, at i relation til den forudgående periode med fri fart under ansvar faldt ulykkerne med 46 pct., og deres antal var 43 pct. lavere end i den efterfølgende periode. Derfor har jeg egentlig kun den bemærkning at gøre til den højtærede minister, og for øvrigt også til de ordførere, der går ind for 90 km: er det sagligt set ikke mærkeligt at ændre kriteriet i en sammenhængende periode af forsøg? Jeg må erkende, at jeg har aldrig nogen sinde oplevet, at man, når man vil